

KADA ATKITI IŠPAŽINTIES ?

/ 2 /

Ļeļai svarbus dalykas gerai iġpaġin-
ġiai yre jos atlikimo laikas. Toks teigums
kai kam gal strodys kiek neġprastas ir lyg
bereikġams. Juk ar ne visticiek, kada iġpa-
ġintis bus atlikts: iġ ryto ar vakare, pries
votyvā ar pries sugmā, ar kuriuo kitu lai-
ku? Svarbu, kad ji bŷtŷ gerai atlikts. Tai,
iġ dalies, teisybē. Ypaġ, jeigu kalbame apie
iġpaġinties gerumā. Bet gyvenims parodē,
jog iġpaġinties gerumas daug prieklauso nuo
jos atlikimo laika. O jeigu kai kuris lai-
kas trukdo jā gerai atlikti, mes turime šiŷ-
rēti, kokio metu tai daryti. Apie tai da-
bar ir paskalbesime.

XXXXXXXXXXXXXX

Mano kraġetē, aukġstaitijoje, iġpaġin-
ties ējims seniau bŷdavo nussakomas specia-
liu terminu: "eiti anksti". Jeigu kas norē-
davo pasakyti, jog rytoj eis iġpaġinties, sa-
kydavo: "Aġ rytoj eisiu anksti". Apie buvusi
iġpaġinties pasiġkindavo: "jis šiendien bu-
vo anksti". Kito termino tam veiksmui epi-
budinti man neteko girdēti. "Man rytoj rei-
kēs eiti anksti", "Aġ šiendien buvan anksti",
"Mes su seseria šiendien buvome anksti", "Aġ
negaliu valgyti, nes šadu eiti anksti" ir
t.t. Tas terminas, man strodo, reiġkia ne
tik peġiā iġpaġinti, kiek nussakē iġpaġinties
atlikimo aplinkybes, bŷtent, jos atlikimo
ġprastinā laikā. Kaip šinome, seniau visi
iġpaġinties atēidavo tik anksti. Pirmoje ei-
lēje, tai buvo daroms dēl to, kad norējo
greiġiau jā atlikti, nes veliau nuējus, jau
bŷdavo didēlēs eiles. Bet manau, ir ne vien
dēl to. Normaliu iġpaġinties atlikimo laiku

buvo laikomas tarpas nuo ankstyvo ryto iki sumos. Kasilikti po sumos p6 su iŝpaŝintiai buvo skaitoma nenormalia reiŝkinia, lyg b6t6 ir nebelaikas tam dalykui atlikti.

K6s6 laik6 aplinkyb6s yra pasikeitusios ir d6l to einantieji iŝpaŝinties, daŝnai nebegali ateiti iŝpaŝinties anksti, tai yra iŝ ankstyvo ryto. Jie jos ateina, kada jiems patogiau. O patogiausia pasirod6 ateiti kasdien valand6 ar net pusvaland6 prie sum6. Sako, kol apsiŝygiuojai, kol ateini ir ateina tas laikas. Ir 6ia visiŝkai neŝi6rima kokis 6vent6 tai yra: paprastas sekmadienis, ar didel6 6vent6, atleidai ar rekolekcijos. Iki to laiko prie klausykl6 b6na tuŝ6is, paskui per 15 minu6i6 apstoja pasieniai, o po sumos v6l jie tuoju pat iŝtuŝteja, nes nedos pasilikti iŝpaŝinties po "visam", kaip sekoms, taip pat neb6ra.

Ir kas iŝ to pasidaro? Pasidaro labai blogai. Beveik visi tie 6mon6s atlieka blogas iŝpaŝintis.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Seniau kunig6 buvo trigubai daugiau, tad ir daugiau susirinkusi6 6moni6 gal6jo aptarnauti "be strioko", dabar parapij6se b6ra po vien6 ir prie geriausi6 nor6 to padaryti nebegalime. Atleiduose ir rekolekcijose tas pats. Ten prisideda vienas ar pora kunig6 daugiau, bet penitent6 padid6ja irgi keleriopai. Jeigu kunigas nori iŝpaŝinti6 klausyti kaip reikia, jis jokia b6du negali j6 susp6ti iŝklausyti iki sumos.

Jeigu iŝpaŝintis uŝiat6 tik vien6 minut6, tai per pusvaland6 jis gal6t6 aptarnauti tik 30 penitent6. O k6 daryti, jeigu j6 pusvaland6iui yra 40 ar 50, ar daugiau? Jie turi likti neiŝklausyti ir palikti po

sumos. Bet laukti iki tol dabar daugeliui net kantrybės nebėra, o daugelis ir nebėgali: kur jis dings, išvykus jo autobusui, kada į namus? ar 10 km. Tada tokie ir ne-
laukia. Taip jų noras prieiti išpažinties nuveina vežais. Kunigas šitai gerai žino ir jų padėti supranta. Tai ką jis turi daryti? Norėdamas aptarnauti visus iki sumos, jis turi, kaip sakoma, "pakelti girnas" ir išpažinties klausyti "ranka žegnojamas, o ko-
je balsododamas", kaip labai taikliai yra liudies sakoma apie greitus nuodėmklausius. Tas pat yra ir su vėlykine išpažinti-
mi, kuri daugeliui dabar bėra likusi vienintelė metinė išpažintis. Tad ar tu sėdėsi klausykloje paprastą sekmadienį, ar rekolek-
cijose, ar kokiose atlaiduose sėdės du kunigai, jie jau nebėgali normaliai aptarnauti savo penitentams. Jie turi skubėti. Bet paskubėti gali su savaitiniu, su dvisavaitiniu penitentu, o ne su kelis mėnesius, metus ar net kelis metus nebuvusiu. Ką su tokiais daryti? Tokius reikia palikti arba visai neišklausyti, arba leisti jiems išpažintį atlikti, kaip sakoma, "ant darniaus".
Jeigu penitentams yra pasirengęs ir gerai apie viską nusimano, su tokiais dar galima susitvarkyti ir per dvi ar per tris minutes, bet ką daryti su nepasirengusiais, su nieko nenuvokiemsiais ką jie daro?

Ir taip pasirodo, kad išpažinties atlikimo laikas pagadina visą reikalą. Jeigu laikas būtų pasirinktas geresnis, kitus trūkumus dar galima pataisyti, bet kai nebėra nei laiko, nieko nebėgalima padaryti.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Teigi, jeigu mūsų proteviai rinkosi sau kuč tinkamesnį išpažinties atlikimo laiką, nes norėjo, kad jos būtų atliktos

ne bile kaip, o tik gerai, tai mums taip pra-
dejo darytis, turime žrintai susirūpiati ir
mes dėl to dalyko. Nors kiekvienam gali būti
įvairių reikalų ir rūpesčių, bet neturi būti
užmirštas rūpestis pasirinkti tinkamą sa-
vo išpažinčiai laiką. Daugelis tai išgirde
ias teisintis, kad kitaip negali, bet tai ne-
ra visiška tiesa. Tie patys žmonės labai ge-
rai suranda laiko kitiems daug mažesniems
savo reikelams, negu išpažinties. Kaip galėjo
mūsų tėvai, taip galime ir mes, reikia tik
gero noro. Pagaliau juk išpažinties neiname
kasdieną, o jau per kelis mėnesius galime
kitus reikelus taip sutvarkyti, kad būtų ga-
lima atvykti į bažnyčią anksčiau ir išpažin-
ti atlikti prieš klausomas Mišias. O jeigu
to negalime padaryti, tai reikiageriau pasi-
likti po sumos ir tą dieną pavargti, bet jo-
kiu būdu neversti kunigą klausyti skubotai
ir pašiam skubotai ją atlikti.

Nors nematau, kad iš mano gerb. klausy-
tojų yra tokių, apie kokius čia tik ką užsi-
miniau, bet ir jums pravartu apie tai pagal-
voti ir pasitvarkyti kaip geriau, nes būna
ir iš miesčionių tokių, kurie namie sėdi iki
paskutinės minutes, o kai kunigui jau laikas
eiti prie altoriaus, jie atsistoja prie
klausyklos.

Labai patarčiau ir jums visiems įsimin-
ti, kad išpažinties eiti, tai reiškia "eiti
anksti". Amen.

1967.II.2